

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 9054

Doknr.
174296

Dato
09-12-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 29. november 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 68) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 3:

”Er ministeren enig i, at politiet altid, og uanset lovforslaget, kan skride ind, hvis et barn er i fare?”

Svar:

Hvis et anbragt barn eller en ung er i fare, så vil kommunen, anbringelsesstedet, forældrene eller andre selvfølgelig altid kunne tilkalde politiet.

Det, den foreslåede ny hjemmel til tvangsfuldbyrdelse i L 68 handler om, er at sikre, at den indsats, som et anbragt barn eller en ung har behov for, faktisk kan sættes i værk, i de forventeligt ganske få tilfælde, hvor det trods tæt inddragelse og dialog ikke er muligt at opnå barnets eller den unges frivillige medvirken, og hvor det ikke desto mindre måtte være af afgørende betydning af hensyn til barnets eller den unges bedste, at afgørelsen gennemføres.

Der har vi i dag regler i servicelovens § 64, som gælder, når et barn eller en ung fjernes tvangsmæssigt fra forældremyndighedsindehaveren. Men de gælder ikke, hvis det af hensyn til barnets eller den unges bedste er nødvendigt at flytte den unge fra f.eks. en plejefamilie til en specialiseret institution uden samtykke. Det kan f.eks. være en ung, som i teenageårene udvikler meget svære adfærds- og tilpasningsproblemer, der kræver en højt specialiseret behandling, som den unge ikke kan få på sit nuværende anbringelsessted.

Der vil de gældende regler i sidste ende kunne betyde, at barnet eller den unge ikke får den hjælp, der er brug for. Det er derfor, at vi i satspuljeaftalen på baggrund af en henvendelse fra Ombudsmanden besluttede at indføre en ny hjemmel, så afgørelsen i helt særlige tilfælde vil kunne gennemføres tvangsmæssigt med politiets bistand af hensyn til barnets eller den unges bedste.

Jeg henviser i øvrigt til min samtidige besvarelse af L 68 –spørgsmål nr. 4 og 5.

Med venlig hilsen
Astrid Krag